

neeskundigen te onteigenen zonder vergoeding, en dat geneeskundigen, die zelf in ambten veilig waren, hun minder bevoorrechte collega's ter onteigening aanboden, als om hun goede gezindheid ten toon te spreiden.

DE SOCIALE VRAAGSTUKKEN VOOR DUITSCHE ARTSEN. — Te München is een drukbezochte artsenvergadering gehouden ter bespreking van de hervorming van het gezondheidswezen in Beijeren door de oprichting van een ministerie voor volksgezondheid en een meer doelmatige organisatie van den geneeskundigen stand. Deze zal reeds spoedig werk vinden, doordat het Reichsarbeitsamt een wet aankondigt, waardoor de verzekeringsplicht tot alle inkomens beneden 5000 mark wordt uitgebreid en daardoor de vrije geneeskundige praktijk opnieuw geweldig wordt besnoeid. Ook de socialisatie van den geneeskundigen stand zal onder de tegenwoordige omstandigheden niet lang meer op zich laten wachten. Tegenover dit alles is het noodig, dat de artsen goed aaneengesloten blijven (*Münchener med. Wochenschr.*).

HERVORMING VAN HET GENEESKUNDIG ONDERWIJS. — Prof. ASSCHOFF te Freiburg heeft in de (thans opgeheven) Waffenbrüderliche Vereinigung zijn denkbeelden te kennen gegeven over de noodzakelijkheid van hervorming van het geneeskundig onderwijs. In plaats van de algemeene colleges over natuurwetenschappen zou hij bijzondere voorlezingen over geneeskundige natuur- en scheikunde en algemeene biologie wenschen, verder over erfelijkheidsleer, parasitologie, kennis der vergiftige planten, enz.. Voor de klinische studie moest meer gebruik worden gemaakt van de vacaties, door co-assistentschappen en vacantie-cursussen voor co-assistenten (famuli). Hierdoor zou een half jaar van practisch werk worden gewonnen. Het „praktische jaar” zou zodoende een praktisch halfjaar kunnen worden, maar daarvoor moest in de plaats treden een verplicht assistentschap na het artsexamen, dat dus een beperkte bevoegdheid zou doen verwerven, als assistent of als militair-arts. De *Munch. med. Wochenschr.* van 26 November merkt op, dat de studie hierdoor goedkooper zou worden, en het ambt van privaattoecent loonender, hetgeen vooral nu van beteekenis is, bij de algemeene verarming.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE SPECIALISTEN EN DE MAATSCHAPPIJ.

I.

De afdeeling Alkmaar en Omstreken draagt mij op, den leden der Maatschappij door tusschenkomst van het *Tijdschrift* mede te deelen, dat zij het onderstaande, vrucht van besprekingen in haar vergadering van 26 November l.l., ter kennis van het hoofdbestuur heeft gebracht:

De afdeeling Alkmaar en Omstreken der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst is van meening, dat het, met het oog op een krachtiger optreden van de geneeskundigen in de toekomst (o. a. ziekwet!), hoogst noodzakelijk is, dat de huisartsen en specialisten in één organisatie bijeen blijven; zij raadt het aannemen van de motie der afdeeling 's-Gravenhage, in de vergadering dezer afdeeling van 24 October l.l. vastgesteld, af en spreekt de wenschelijkheid uit, dat voor beide groepen van artsen goede levensvoorwaarden in den boezem der Maatschappij geschapen worden, in den geest der C. V.-voorstellen, ev. aangevuld met de amendementen der C. O..

Alkmaar, 29 November 1918.

J. W. WICHERINK, *secretaris*.

II.

Reeds veel is over en weer geschreven over de strijdvraag van de organisatie der specialisten binnen de Maatschappij; voor het standpunt dier specialisten kan ik echter niet anders dan sympathie hebben. De strooming in de Mij. is niet langer tegen te

houden, en daarom acht ik lapmiddelen uit den booze. Wat niet bij elkander hoort, brenge of houde men niet tezamen. Wij kunnen de leden der Mij. in drie groepen verdeelen, n.l. specialisten, huisartsen en ambtenaren. Onder de laatste groep vallen hoogleeraren, officieren van gezondheid, gemeente-artsen, scheepsartsen, assistenten, ziekenhuis- en gestichtsdokters, enz. enz.. Wanneer nu iedere groep zich zoo zelfstandig mogelijk organiseert, en in het hoofdbestuur drie leden heeft, zoodat dit wordt een soort bestuurdersbond, dan zullen de belangen van ieder het best gediend worden. De Mij. is opgericht als vakorganisatie, en blijve dat. De huisartsen moeten zich ook organiseren; daarom zou ik willen, dat zij zich samenvoegen zooals de specialisten, en dan gezamenlijk opmarcheeren. De ziektewet zal het getal huisartsen zonder fonds zeker doen inkrimpen, zoodat een organisatie van huisartsen tevens de ziekenfondsbelangen kan behartigen. Laten wij daarom spoed maken, en als de algemeene vergadering zich uitspreekt voor de C. V.-voorstellen, dan moet alles klaar zijn om ook de huisartsen-organisatie in het leven te roepen. Wie pakt dit aan?

Utrecht, 1 December 1918.

G. F. GEZELLE MEERBURG.

III.

De heer HAMAKER meent mijn voorstel tot het vinden van een convenant het beste te kunnen bestrijden door een persoonlijke aanval op mijn gestie als adviseerend lid van het hoofdbestuur in mijn functie van aanstaand lid. Ik zou daarop niet terugkomen, als hij, hoewel ook ingewijde, daarbij geen onjuiste mededeelingen had gedaan, die aan de objectiviteit van den heer HAMAKER in deze aangelegenheid doen twijfelen. In het midden latende, of het aanbeveling verdient, het vertrouwelijk karakter der hoofdbestuurvergaderingen te verbreken door daaruit dergelijke mededeelingen te doen, kan toch zeker de eisch gesteld worden, dat die mededeelingen juist zijn. Nu dit niet het geval is, moet ik mij daartegen wel verweren door ook uit de school te klappen.

Ten onrechte doet de heer HAMAKER het voorkomen, alsof hij in de laatste hoofdbestuurvergadering van 12 October j.l. een bemiddelingsvoorstel had ingediend, waartegen mijn adviseerende stem werd uitgebracht. Immers dit voorstel behelsde alleen, dat het hoofdbestuur zijn voorstellen zou terugnemen en zich zou bepalen tot een, zoo mogelijk gunstig, praeadvies op de voorstellen der C. V.; wat nu niet bepaald een bemiddelingsvoorstel kon genoemd worden!

Daarentegen zijn door mij in diezelfde hoofdbestuurvergadering reeds dezelfde denkbeelden naar voren gebracht, als door mij in het *Tijdschrift* van 16 November zijn uitgewerkt, en hebben daar een ampele bespreking uitgelokt. Toen was er evenwel niet meer *volop tijd*, zooals de heer HAMAKER wil doen gelooven. Mede door de schuld van de C. V. ontbrak de tijd tot nadere overleggingen; publicatie der voorstellen kon niet langer worden uitgesteld, wilde het nog mogelijk zijn, ze vóór het einde van het jaar in een buitengewone vergadering te behandelen. Daarom adviseerde ik inderdaad tot publicatie der voorstellen zoowel van hoofdbestuur als van C. V.; maar sprak de hoop uit, dat in het tijdsverloop tot aan de algemeene vergadering er nog gelegenheid zou worden gevonden partijen tot elkaar te brengen. En daartoe trachtte ik door mijn stuk van 16 November een steentje bij te dragen.

Arnhem, 2 December 1918.

P. RIBBIUS.

SOCIAAL-GENEESKUNDIGE HERVORMINGEN.

I.

Zonder twijfel zullen tal van collegae instemming betuigd hebben met inhoud en strekking van het voortreffelijke artikel van collega WORTMAN op bldz. 1675 van dit *Tijdschrift*. Maar wil er eenige kans bestaan, dat de lange reeks aanklachten gehoord wordt ter plaatse, waar zulks behoort, dan dienen duizendtallen afdrucken van deze zoo volledige lijst der tekortkomingen in ons op sociaal-geneeskundig gebied zoo